

31
78

روز کل تب صحیح بودن کار و دارا ^{روز} بیلی مردانه کشن روز تب کار است

المره و ج

فوق
از قیاس عفت بویکن
قیامت کن بوعلازم نیک

آن که در میان جان مسکن
از تب تب نفاشال بود

و

Handwritten marginal notes on the left edge of the page.

داده شد
۱۳۰۱

طاعت و شکر خداوند عزوجل
بر سر و در پیشانی و در
زبان و در دست و پا و در
در آن روز که در آن روز
که در آن روز که در آن روز
که در آن روز که در آن روز

صورت و در پیشانی و در
زبان و در دست و پا و در
در آن روز که در آن روز
که در آن روز که در آن روز

صورت و در پیشانی و در
زبان و در دست و پا و در
در آن روز که در آن روز
که در آن روز که در آن روز

صورت و در پیشانی و در
زبان و در دست و پا و در
در آن روز که در آن روز
که در آن روز که در آن روز

صورت و در پیشانی و در
زبان و در دست و پا و در
در آن روز که در آن روز
که در آن روز که در آن روز

وله
طوبی مع مرآت
و انما کسید

صورت و در پیشانی و در
زبان و در دست و پا و در
در آن روز که در آن روز
که در آن روز که در آن روز

صورت و در پیشانی و در
زبان و در دست و پا و در
در آن روز که در آن روز
که در آن روز که در آن روز

صورت و در پیشانی و در
زبان و در دست و پا و در
در آن روز که در آن روز
که در آن روز که در آن روز

صورت و در پیشانی و در
زبان و در دست و پا و در
در آن روز که در آن روز
که در آن روز که در آن روز

صورت و در پیشانی و در
زبان و در دست و پا و در
در آن روز که در آن روز
که در آن روز که در آن روز

صورت و در پیشانی و در
زبان و در دست و پا و در
در آن روز که در آن روز
که در آن روز که در آن روز

۵۷

۱۰۰۰۰۰

في قوله يا ايها الذين آمنوا
 باسم الله تعالى ان الله هو
 من سما الله تعالى عز وجل
 فذا قال الله تعالى عز وجل
 بما لا يحيطون به فقالوا
 نزل على الربك من السماء
 فذا صير اسمك في
 فذوقه ما ذكره كل من
 في قوله

في قوله يا ايها الذين آمنوا
 باسم الله تعالى ان الله هو
 من سما الله تعالى عز وجل
 فذا قال الله تعالى عز وجل
 بما لا يحيطون به فقالوا
 نزل على الربك من السماء
 فذا صير اسمك في
 فذوقه ما ذكره كل من
 في قوله

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قوله الحمد لله اذ وف التسمية بالتمجيد لان الفعل لا يتم
 ولا يعتد به شرعا لم يبدأ بها لاورد والمجيد كل امرؤ رب
 لم يبدأ بهم الله فموا قطع وكل امرؤ رب بال لم يبدأ به الله
 فموا اجزوم ومعنى بدء الشيء بالشيء وابتداءه جعل ما يبدأ به سابقا
 على غيره في كونه مساعدا ل الامر الذي اعتبره لا ابتداء ابتداء
 له كما في بدء القراءة باسم الله فان اول ما يتعلق بالقراءة
 هو اسم الله تعالى وجعله سابقا على الامر الذي اعتبره لا ابتداء
 ابتداء له كما في كتابه وان تجل باسم الله فان اسم الله سابق
 على الركوب والارتحال ولعمد ان يتوهم التعارض بين ظاهري
 الجديئين اذا عمل احد هما يقوت العمل الآخر واجيب عنه بوجه
 احسنهما حمل الابتداء على الابتداء العرفي المتد من حين الابد

قوله التصفية

عبار التلبس على وجه التيقن بما هو ادراك التيقن من كل انحاء الابدان على

شلا

فالتصنيف الى الشروع في المبحث و اجاب لمفاضل المبحث كقول
الباء على صلايسته نعم وقوع الابداء بالشيء على وجه المبرئة وبذكر قبل
الابداء بلا فصل في زمان يجعل اجدهما جزءا ويذكر قبله بدو فصل
فيكون ان الابداء ان التلبس بهما تم كلامه وروى بوجه الاول ان
بإصلايه لتدعرتلبس فاعل الفعل الذي في فريضة او معنوله
بجور يا حال تلبس بذلك الفعل ومن اليقين المكشوف ان ذلك
ياني عن وقوع الابداء بالبحر وعلى وجه الجزئه والثاني ان
كل واحد من تسبته و اجمله مر زمان في التلبس ما يجدها قبل
التلبس بالحر زمانا فلا تصور ان يكون ان الابداء ان التلبس
بهما من غير ان يجعل الابداء اسما فمأج فالجواب بذلك
والثالث ان الابداء على وجه الجزئه لا يتصور ان يكون كالتصور كالتلويح
والاكل ولا بعد كل البعدان يجاب بحل الابداء على الجمع بناء على ان
الابداء باسم الذات المنبسط الصفات الكمالية محقق للابداء
بالجملة الصفه فيسوف التحقق اظهار صفات الكمالية ولا شك ان
المقايير الاعتباري كالموجود ووجه الابداء والعلم بهما وتمامي
ان تعلم انه لابد ان كخص الصفات استقادم من جديد بين سلاسه
يتسلسل فيقابل **قوة** كمال ذاته **اي** عظمته يقال جل فلان

لأن المقصود من الابداء ان يكون
التركيب من اجزاء المتكامله وبذلك
وقوع الابداء على وجه الجزئه

قوله ان التلبس به فقولوا ان التلبس
اسماء الكتب على ان التلبس به لا يلزم اعتبار
بين التلبس به وبين الكتب والكتب في نفسه
قد تكرر في سلم ايضا في قوله ان التلبس به
محمود وهو في سلم الكتب وكان الابداء في سلمه
تلبس به في سلم الكتب في سلمه في سلمه
مما سلم في سلمه في سلمه في سلمه في سلمه

كحل الابداء اعراضا لا حلال الباء على العلم
اي ما هو اول بان كحل الاثني لمصالحين في
قوله اولئك في اب من سوال مقدر ولوم ان الابداء
بالتسببه لو كان مسددا للابداء
بالتسببه لو كان مسددا للابداء
بالتسببه لو كان مسددا للابداء
بالتسببه لو كان مسددا للابداء

تسلسل فيقابل قوة كمال ذاته اي عظمته يقال جل فلان
بالتسببه لو كان مسددا للابداء
بالتسببه لو كان مسددا للابداء
بالتسببه لو كان مسددا للابداء
بالتسببه لو كان مسددا للابداء